

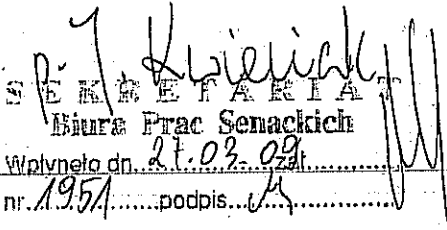

Warszawa, dnia 26 marca 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

KZGW-DPZW-070/43/1269/09/EP

 SEKRETARIA
 Biura Frac Senackich
 Wpłynęło dn. 27.03.09
 nr. 1951 podpis.

Pan
 Bogdan Borusewicz
 Marszałek Senatu
 Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 11 lutego 2009 r., znak: BPS/DSK-043-1310/09 oświadczenie senatora Stanisława Bisztygi, złożone podczas 26. posiedzenia Senatu RP w dniu 5 lutego 2009 r., dotyczące problematyki odprowadzania wód opadowych z dróg, uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Problematyka poruszona w niniejszym oświadczeniu dotyka obszaru dwóch różnych płaszczyzn merytorycznych, pośród których tylko jedna znajduje się we właściwości Ministra Środowiska. Są to regulacje prawne związane z ochroną środowiska oraz wymogami jakościowymi dla wód opadowych wprowadzanych do wód lub do ziemi, które są zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2005 r., Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) oraz w wykonawczym do niej rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 984, ze zm. Dz. U. z 2009 r. Nr 27, poz. 169). W myśl definicji zawartej w art. 9 ust. 1 pkt 14c Prawa wodnego, ściekami są wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w tym m.in. z terenów przemysłowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów. Zgodnie z art. 37 pkt 2 powołanej ustawy, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wykraczające poza powszechne lub zwykłe, jest zaliczane do szczególnego korzystania z wód, które wiąże się z obowiązkiem uzyskania

pozwolenia wodnoprawnego określonego w art. 122 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Podmiot starający się o wydanie przedmiotowego pozwolenia jest zobowiązany wystąpić z wnioskiem do odpowiedniego organu dołączając do niego m.in. operat wodnoprawny. W dokumencie takim powinny zostać przeanalizowane wszystkie aspekty związane z zakresem zamierzonego korzystania z wód, w tym także prognozowane natężenie ruchu pojazdów spalinowych na danej trasie, która będzie determinowała jakość ścieków opadowych, jakie będą zbierane z powierzchni drogi i wprowadzane do środowiska. Kwestia ewentualnego wyposażenia projektowanej infrastruktury drogowej w urządzenia oczyszczające ścieki do poziomu wyznaczonego przez obowiązujące normy jakościowe, powinna zostać przesądzona już na etapie operatu wodnoprawnego, przy uwzględnieniu ww. czynników, jak też innych lokalnych uwarunkowań środowiskowych występujących w rejonie projektowanej infrastruktury drogowej, w tym m.in. hydrograficznych oraz hydrogeologicznych. W związku z tym, wykonujący takie opracowanie powinien posiadać odpowiednie zaplecze merytoryczne oraz dysponować właściwymi metodykami do wyliczania wielkości potencjalnych zanieczyszczeń z powierzchni danej drogi oraz projektowania ewentualnych urządzeń do oczyszczania wód opadowych zbieranych z ww. infrastruktury. Do przeprowadzania takich wyliczeń nie mają bezpośredniego zastosowania przepisy powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. W rozporządzeniu tym są bowiem jedynie określone dozwolone normatywy jakościowe dla dwóch najbardziej charakterystycznych wskaźników zanieczyszczeń w sytuacji wprowadzania do wód lub do ziemi wód opadowych zbieranych wyłącznie z powierzchni dróg o większym natężeniu ruchu, tj. kategorii krajowej, wojewódzkiej i powiatowej klasy G. Oznacza to, że w przypadku wód opadowych pochodzących z systemów zbiorczych z pozostałych dróg nie ma takich wymagań jakościowych. Podane w tej regulacji normatywy 100 mg/l dla zawiesin ogólnych i 15mg/l dla węglowodorów ropopochodnych odnoszą się do ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha. Wartość tę ustalono na podstawie badań naukowych dowodzących, iż wówczas ww. wody nie będą wywierały bezpośredniego wpływu na jakość wód powierzchniowych oraz podziemnych i jest ona zalecana także w niektórych krajach naszej strefy klimatycznej.

Reasumując, omawiane przepisy nie narzucają żadnego obligatoryjnego nakazu instalowania urządzeń oczyszczających, jak też nie mają bezpośredniego wpływu na stosowane metodyki do wyliczania prognozowanych wielkości zanieczyszczeń odpływających z projektowanej infrastruktury drogowej. Ich celem jest jedynie zakazanie wprowadzania do środowiska pewnych substancji znajdujących się w tych wodach, w ilościach i sytuacjach odbiegających od prawnie dopuszczalnych.

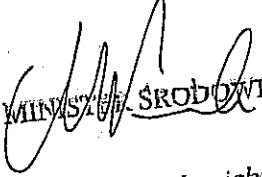
Odnosnie propozycji senatora Stanisława Bisztygi dot. nadania „Wytycznym prognozowania stężenia zawiesin ogólnych i węglowodorów ropopochodnych w ściekach z dróg krajowych” rangi rozporządzenia obejmującego wszystkie drogi publiczne, wypowiedział się Minister Infrastruktury, jako nadzorujący resort, w strukturach którego znajduje się GDDKiA. Z przekazanego mi stanowiska z dnia 13 marca 2009 r., znak: TA4AN-0701/812 /09 wynika, że Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad zarządzeniem nr 29 z dnia 30 października 2006 r. w *sprawie wprowadzenia metodyki prognozowania zanieczyszczeń w ściekach drogowych do stosowania przy opracowywaniu dokumentacji na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad* wprowadził „Wytyczne prognozowania stężenia zawiesin ogólnych i węglowodorów ropopochodnych w ściekach z dróg krajowych”. Ustalone w przedmiotowym akcie wewnętrznym wytyczne są dostosowane do potrzeb Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA), głównie w celu prognozowania wielkości zanieczyszczeń w wodach spływających z dróg. Zostały one opracowane na podstawie wyników badań stężenia zawiesin ogólnych i węglowodorów ropopochodnych, przeprowadzonych w latach 2005-2006 na drogach o określonych parametrach, tj. drogach krajowych położonych na obszarach zamiejskich, dla przekrojów dróg jednojezdniowych dwupasowych oraz dwujezdniowych dwupasowych, z szerokimi pobocznymi bitumicznymi, przy spełnieniu dodatkowego warunku natężenia ruchu nieprzekraczającego 17 tys. pojazdów na dobę.

Minister Infrastruktury, po przeanalizowaniu powyższych kwestii, nie widzi zasadności uregulowania przedmiotowych Wytycznych jako aktu prawa powszechnie obowiązującego, tj. rozporządzenia. W jego ocenie, podobne wytyczne mogą zostać opracowane również przez inne niż GDDKiA zarządy dróg. GDDKiA może w takim przypadku udostępnić wyniki własnych badań w tym zakresie.

W kontekście omawianej problematyki Minister Infrastruktury jednocześnie zwraca uwagę na inny aspekt, a mianowicie na potrzebę przeprowadzenia przez Polski Komitet Normalizacyjny aktualizacji obowiązującej obecnie polskiej normy dotyczącej wymagań technicznych i ekologicznych projektowania, budowy i utrzymania urządzeń systemu odwadniania dróg na terenach niezabudowanych i zabudowanych PN-S-02204:1997, według której prognozuje się wielkości zanieczyszczeń w zakresie zawiesin ogólnych i węglowodorów ropopochodnych. Jego zdaniem, norma ta nie uwzględnia bowiem aktualnych wyników pomiarów tych zanieczyszczeń.

Podsumowując powyższe wyjaśnienia, uważam, że nadzorowany przeze mnie system prawny obejmujący kwestie ochrony środowiska oraz wymagania jakościowe dot. wód opadowych odprowadzanych w sposób zorganizowany z powierzchni dróg nie ma wpływu na metodologię prognozowania stężenia zanieczyszczeń dla planowanych przedsięwzięć drogowych.

W moim odczuciu, przedstawiona w niniejszej interpelacji problematyka, jak słusznie zasygnalizował Minister Infrastruktury, wymaga raczej ewentualnych działań legislacyjnych mających na celu opracowanie nowych norm branżowych związanych z warunkami technicznymi wykonania i odbioru wód opadowych z dróg. Ponieważ obowiązująca w tym zakresie norma: PN-S-02204:1997 odnosi się do nieaktualnych już normatywów jakościowych dla wód opadowych wprowadzanych do środowiska, proponuję Ministrowi Infrastruktury wspólne wystąpienie do Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie podjęcia stosowanych działań legislacyjnych.

MINISTER ŚRODOWISKA
Maciej Nowicki

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM